Post 14 Holoaseter
Postplassering: Ved blåmerket stidele nordøst for setervollen

Nedlagt setergrend øst for Skarvvannet og Pershusfjellet. På gamle kart heter setra Lorthulseter og det var flere Jevnakergårder som setret her.

«Snart brer vollene seg ut foran meg, jeg ser gjerder og rydningsrøyser, og geitrams og lauvskog lyser meg i møte i tidlig høstdrakt. På vollene ligger hytter, hus og seterbuer, Skarvvannet og Pershusvannet strekker seg sydover, og Pershusfjellet reiser seg som en rygg mot vest. Her er noe av Nordmarkas sjel bevart ..., skog, åser og vann og atter skog ..., uten gjennomgående veier, bruer og andre tekniske inngrep. Her på Holoaseter var det før i tiden en hel setergrend. Det var seter her for hele ti jevnakergårder, blant annet to Ruudgårder, to Sognsgårder, Tømmerås og Faltensrud. Det har også vært fastboende her og feriested for byfolk i lange tider. Av mennesker som har vanket her, kan nevnes Hans Jæger, Hans Kinck, Erling Falck, Hans Heiberg og Johan Borgen. Legendarisk er også Lise Holoa som var budeie på Holoaseter i 40 år.» (Vandringer i Nordmarka av Helge Haakenstad)

Gunnar Raabe forteller i *«Nordmarka og Krokskogen»* om 18 år gamle Lise som var budeie på Holoaseter i 27 år fra slutten av 1870-tallet. Lise ble værende på Holoaseter i 40 år etter at hun sluttet som budeie. Da var hun over 80 år (1945) og passet i disse årene et av husene der for direktør Helmer fra Oslo.
Fra Hadelandskalenderen 1983 har Egil Collett Aabel i boka *«Normarksfolk»* sakset denne artikkelen om Lise:

«Lise Holoa vart a hettenes, og på Holoa seter bodde a mesteparten ta livet. A Lise vart født i Nervestgarden Sogn den 29. juli 1861, dotter tel a Karen og 'n Hans Sogn. Som ungjinte låg a på sætra om såmåra. eia fløtte a Lise innpå skauen og vart der varanes resten ta livet. To kuer hadde a sjøl, og om såmårn hadde a Skjennumskrøttera i leie. Når den lange, mørke vintarn endelig tok slutt, og krøttera vart sløppine tel skøgs, tok a Lise bundingen sin og gjekk i hopes mæ dyra flere daer for å venja dom tel gode beitevaner. En slik fin såmårmårå var det

a uforvarande kom bus på en bjønn bolmæ Skarvatnet, men bamsen snudde og lunte oppi Pærshus, fortælte a Lise. Dæ var mange slags folk som kom tel Holoa. 1 tjueåra hadde Mot-Dagista møteplassen i størhuset hos a. Hårt år den 29. juli, på gjebursen hennes Lise var det stor stas. Da var det bygdefolk innover for å slå sætervølla sine, og ælle frå Skjennum og Sogn og Tømmerås og Ruud vart traktert mæ sterk sjokolade og kaker ta mange slaga. Hadde såmårn vøri god, hadde kænskje a Lise fønni den fysste mølta tel gjebursen sin, for hu hadde hemmelige myrer. A Lise døydde i 1956.»

Bilde fra 1906. Jentene på ski er fotografens Axel Quinsgaard Wiborgs døtre, Karen og Gudrun Q. Wiborg, sammen med Gulbrand og Lise